

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 2/2008

PÄÄTOIMITTAJA HARRI LIIKANEN

Vuoden Liikanen 2008 **s. 6-7** • Muinaismuistoja vanhoilta hyviltä ajoilta **s. 8**
Jussinkämpä **s. 9-10** • Kokoonnuttiin Kokkolassa **s. 10-11** • Kummitytön kuulumisia **s. 14**
Urheilua **s. 16** • Merkkipäiviä 2009 **s. 19**

SUKUSEURA - PIENI YHTEISKUNTA

Pidettiin vaalit, kuntavaalit ja kohta tulevat europarlamenttivaalit, jotka pidetään 13 jäsenen valitsemiseksi 7.6. Vaaleista tuli mieleen, että onhan meilläkin vaaleja. Olemme pieni yhteiskunta omine sääntöinemme. Kokkolassa valittiin hallituksen jäseniä ja muita toimihenkilöitä, ja hallitus valitsi keskuudestaan ”ministerit” eri toimialueille. Kansa eli jäsenet sitten kritisoivat ja kiittävät meitä. Onneksi näyttävät kaikki ymmärtävän, että tämä on harrastus ja sitä ei tehdä hamppaats irvessä.

Toimintamme on jatkunut perinteistä latua. Positiivista on ollut todeta työmyyrien määrän kasvu. Jäsenmääräkehitys näyttäa hyvältä, jos tällä hetkellä rästissä olevat jäsenmaksulaskut hoidetaan, kuten jäsenen kuuluu tehdä. On tärkeää, että henkilö säilyy yhteiskuntamme osana ja maksaa ”verot”, joilla toimintaa pyöritetään. Samalla haluan korostaa jälleen, ettei palkkoja tai palkkioita kenellekään makseta, vaan jäsenmaksu käytetään pakollisiin muihin kuluihin ja esimerkiksi tämän lehden painattamiseen ja postitukseen.

Perinteeseen näyttää kuuluvan myös, että sukuseuran esimiestä ei vaihdeta. Minut valittiin ”presidentiksi” jo 17. kerran. Olen tietysti iloinen, että luottamusta on riittänyt, mutta eiköhän olisi jo aika vaihtaa uusia jauhoja

pussiin. Kiitos kuitenkin saamastani luottamuksesta, joka tietysti lämmittää mieltä ja kannustaa jaksamaan. Usein vain jo tuntuu, että ikä alkaa painaa. Joulukuussa täytyy yksi henkilökohtainen viisivuotiskausi, ja niitä on edessä vähemmän kuin takana. Ensi vuonna on minulla erovuoro ja olisi mahtavaa, jos silloin löytyisi aktiivinen nuori hallitukseen, joka sitten voi työtehtävät jakaa tilanteen edellyttävällä tavalla. Vinkkejä olisi mukava saada.

Lehdistä on viime aikoina voinut lukea, että ihmisiä löytyy asunnoistaan kuolleena. Tuntuu kummalliselta, ettei edes naapuri ole huomannut kuukausien poissaoloa. Sukuseuralaisena tuntuu kummalliselta myös, ettei suku pidä yhteyttä niin, ettei tällaista pääse tapahtumaan. Nyt vetoankin kaikkiin sukulaisiin, ettemme unohtaisi sukulaisiamme, vaan säilyttäisimme kontaktit tavalla tai toisella. Myönnän, ettei se aina ole helppoa, jos asianomainen haluaa eristäytyä, mutta aina ei liene siitä kyse.

Mieltä ovat myös askarruttaneet koulumaailmassa ja perhepiirissä tapahtuneet julmat teot. Tässä tulemme taas suvun merkitykseen, jos pidämme yhteyksiä yllä. Eivätkö todellakaan vanhemmat ja muut sukulaiset ole huomanneet, että kaikki asiat eivät ole kohdallaan. Jos asia on huomattu,

miksi ei ole puututtu ongelmaan. Lopuksi ehkä on valitettavasti niin, että ongelma on tiedostettu, mutta apua ei ole pyynnöistä huolimatta saatu, kuten viimeisimmässä koulutragediassa saatiin kuulla äidin kertomana. Ehkä voisimme parantaa tilannetta seuraamalla tarkemmin ja puuttamalla herkemmin eli aikaisemmin, vaatimalla apua ja auttamalla itse mahdollisuuksien mukaan. Avoimet ja lämpimät suhteet perheen ja sukulaisten sisällä ovat arvokkaat ja ongelmien estämisen edellytys.

Lopuksi haluan kiittää jäseniä ja erityisesti hallitusta, sukuhaarojen vastuhenkilöitä, jäsensihteeriä, rahastonhoitajaa ja paikallisia yhteyshenkilöitä kuluneen vuoden uurastuksesta ja toivottaa teille ja läheisillenne

Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2009.

Tavataan ensi vuonna sukukokouksessa Meripäivien yhteydessä Kotkassa 18.7.

Harri Liikanen

UUSIA JÄSENIÄ

Laboratorionhoitaja **Päivi Yli-Karjula**, Vihti
Kangasniemen sukuhaara

Projektisihteeri **Eija Sarja**, Kokkola
Kangasniemen sukuhaara

Vankeinhoitoesimies **Pasi Liikanen**, Riihimäki
Kangasniemen sukuhaara

Niina Liikanen, Vantaa
Sukuhaaraa selvitetään

Lehtori **Helinä Ojala**, Reisjärvi
Kangasniemen sukuhaara

Kuljetusvastaava **Petri Liikanen**, Hämeenkoski
Kangasniemen sukuhaara

Toimistos sihteeri **Maritta Liikanen**, Hämeenkoski
Kangasniemen sukuhaara

Sydämellisesti tervetuloa sukuseuratoimintaan!

KORJAUS

Jokohan nyt onnistuisi? Anne-Mari Mourzaghin ilmoittama sukuhaara on ilmoitettu Liikaslinkissä väärin ja kerran se sitten korjattiin, mutta käsittämättömällä tavalla uudelleen väärin. Oikea sukuhaara on kuitenkin Kuusamon Liikaset. Pahoittelemme kahdesti tehtyä virhettä.

Kansikuvat: Henna ja Teemu Sarja esiintyivät sukukokouksessa Kokkolassa 26.7.. Kuva Heikki Liikanen

KUOLLEITA

Matti Liikanen

s. 14.3.1948 Kangasniemi
k. 12.3.2006 Heinola
Kangasniemen sukuhaara

Hilda Liikanen

s. 6.5.1916 Kangasniemi
k. 5.6.2008 Kangasniemi
Kangasniemen sukuhaara

Liisa Liikanen o.s. Kuivanen

s. 16.4.1939 Helsinki
k. 9.8.2008 Järvenpää

Liisa Liikanen on **Pentti senior Liikasen** puoliso ja **Pentti junior Liikasen** äiti. Heille Liisan paikka jäi nyt tyhjäksi. Ristiinan sukuhaara

Gunnar Maki (ent. Hautamäki)

s. 15.6.1929 Reisjärvi
k. 12.8.2008 kesämökkillään Wisconsinissa USA:ssa
Kangasniemen sukuhaara

Suvun vanhin

Helmi Piiptonen o.s. Liikanen

s. 15.5.1909 Hartola
k. 20.8.2008 Espoo

Siunaustilaisuus oli Malmin itäisessä kappelissa 28.8. Helmi haudattiin Malmin hautausmaahan. Korpilahden sukuhaara

Aimo Puurula

s. 27.1.1926 Reisjärvi
k. 1.9.2008 Reisjärvi
Kangasniemen sukuhaara

SYNTYNEITÄ

23.5.2008 syntyi Helsingin Kätilöopistolla. **Sini Tannerille** ja **Henri Kehälle** tyttölapsi **Emina Matilda Tanner**. Strategiset mitat olivat: pituus 49 cm ja paino 3288 g. Sinin äiti on **Riitta**

Tanner-Tuominen Kangasniemen sukuhaarasta.

18.7.2008 syntyi Reisjärvellä **Minna** ja **Jukka Ahon** perheeseen tytär, joka sai kasteessa nimekseen **Laura Minna Maria**. Minna on **Kaarina ja Alpo Kumpumäen** tytär ja Alpon vanhemmat **Heino Kumpumäki** ja **Hilja Puurula**, ent. **Kumpumäki**, o.s. **Liikanen**. Kangasniemen sukuhaara.

16.10.2008 syntyi Hämeenlinnassa tytär **Joni** ja **Laura Puurulalle**. Lapsi oli heidän toinen. Jonin vanhemmat ovat **Pentti** ja **Riitta Puurula**. Pentin vanhemmat ovat **Hilja**, ent. **Kumpumäki**, o.s. **Liikanen** ja **Aimo Puurulan** poika. Kangasniemen sukuhaara.

23.10.2008 syntyi Pihtiputaalla **Johanna** ja **Sauli Huikarille** tyttövauva, jonka nimi on vielä harkittavana. Johanna on **Kirsti** ja **Aaro Puurulan** tytär ja Aaro edellä mainitun Pentin veli, joten luepa sieltä lisää. Kangasniemen sukuhaara.

Sukuseura toivottaa onnea isälle ja onnea äidille ja onnea pienelle perheen lisälle.

UUSIA YLIOPIILAITA

Sukuun on saatu keväällä taas uusia ylioppilaita, joiden sukuhaarat ovat vain muutaman osalta toimittajan tiedossa. Luetteloon olemme saaneet seuraavat valkolakkiset:

Halonen Jenni,

Reisjärven lukio (Ka)

Liikanen Ville Henrik Valtteri,

Forssan yhteislyseo

Liikanen Marjo Maria,

Helsinki, Mäkelänrinteen lukio (Mi)

Liikanen Pekka Ilmari,

Kotkan aikuislukio

Liikanen Ville Juhani Ernest,

Kotkan lyseon lukio

Liikanen Iina Krista Ilona,

Lahti, Salpausselän lukio

Liikanen Hanna Ilona,

Sodankylän lukio

Liikanen Jenni Karoliina,

Keuruun lukio

Liikanen Mikael Jonatan,

Pedersöre gymnasium

Liikanen Teppo Samuli,

Kajaanin lukio

Liikanen Pasi Heikki,

Limingan lukio

Hylkilä Taneli,

Reisjärven lukio (Ka)

Mörsky Milla,

Kokkola, Kiviniityn lukio (Ka)

Onnittelemme valkolakin saaneita ja toivotamme onnea ja menestystä jatko-opinnoissa. Syksyllä ei Liikasia valmistunut.

VIHITTY

Heidi Niemi ja **Sami Liikanen** vihittiin 12.7.2008 Reisjärven kirkossa. Samin vanhemmat ovat **Jorma** ja **Hilppa Liikanen** ja Jorma **Asta** ja **Paavo Liikasen** poikia. Kangasniemen sukuhaara.

Tarja o.s. **Liikanen** ja **Jani Pulkkinen** vihittiin 10 vuoden harkinnan jälkeen lomamatkalla New Yorkissa 21.8. Tarjan vanhemmat ovat **Esko** ja **Liisa Liikanen** ja Janin **Raimo** ja **Arja Pulkkinen**. Mikkelin sukuhaara.

Onnittelemme vihittyjä ja toivotamme parisuhteelle menestystä.

VALMISTUNEITA

Milla Rossi on suorittanut vapaaehtoisena varusmiespalveluksen Niinisalon Tykistöprikaatissa 9.7.2007 - 4.3.2008 koulutushaaran valmistus sotilaspoliisin tehtäviin. Millan vanhemmat ovat **Kaija** ja ylikonstaapeli **Markku Rossi**, joka on **Elina** (os. **Liikanen**) ja **Olavi Rossin** poika, Kangasniemen sukuhaarasta.

Proviisori **Tarja Toropainen** (o.s. **Kinnarinen**) väitteli 14.6.2008 Kuopion yliopistossa farmaseuttisesta kemiasta. Tutkimuksen otsikko on Cyclodextrins and Their Solid-State Complexes. Studies for Pulmonary Drug Delivery (suomeksi Syklodekstriinit ja niiden kiinteät kompleksit: tutkimuksia keuhkoantoa varten). Vastaväittäjänä englanninkielisessä väitöstilaisuudessa oli professori Lajos Zente, Ph.D., D.Sc., Cyclolab Cyclodextrin Research & Development Laboratory, Ltd, Budapest, Unkari. Kustoksena oli Kuopion yliopiston farmaseuttisen kemian laitoksen dosentti Pekka Jarho, Ph.D.

Väitöskirjatutkimuksen tavoitteena oli selvittää syklodekstriini-apuaineen käyttömahdollisuuksia keuhkoihin annettavissa lääkevalmisteissa. Syklodekstriinit on tunnettu farmaseuttinen apuaineryhmä, jota on käytetty paran-

tamaan lääkeaineiden ominaisuuksia (esim. vesiliukoisuus, liukenemisnopeus tai pysyvyys) erityyppisissä lääkevalmisteissa. Väitöskirjatutkimuksessa selvitettiin syklodekstriini-apuaineen vaikutusta lääkeaineen kulkeutumiseen ilmapirran mukana sisäänhengitystä mallintavassa laitteistossa ja kehitettiin menetelmä syklodekstriini-apuaineiden pitoisuusmäärittämiseen vesipohjaisista näytteistä. Lisäksi kehitettiin uusi valmistusmenetelmä, jolla lääkeaine voidaan kompleksoida syklodekstriini-apuaineen kanssa, jolloin esim. lääkeaineen liukenemisnopeus jauhemaisesta olomuodosta voi parantua. Tutkimuksessa kehitettyjen menetelmien uskotaan olevan hyödynnettävissä useissa erilaisissa farmaseuttisissa sovellutuksissa.

Fil. yo **Terhi Kinnarinen** valmistui Tampereen yliopistosta 28.7.2008 filosofian maisteriksi pääaineenaan käännöstiede (englanti), sivuaineina portugalilainen filologia (Helsingin yliopisto) ja käännöstiede (suomi). Terhin pro gradu –tutkielman nimi on The Hobbit eli erään kirjan matka suomeksi ja uudelleen suomeksi. Tutkielmassa tarkastellaan J.R.R. Tolkienin teoksesta The Hobbit or There and Back Again tehtyjen suomennosten tulkintaan vaikuttavien tekijöiden osuutta suomennosten luennassa ja vastaanotossa. Tutkielmassa tarkastellaan, miten suomennokset asettuvat suhteessa fantasiagenreen sekä aikuis- ja lapsiyleisöihin.

(<http://tutkielmat.uta.fi>)

Tarja ja Terhi ovat siskoksia ja kuuluvat Kangasniemen sukuhaaraan. Isovanhemmat ovat **Paavo** ja **Asta** (o.s. **Luttinen**) **Liikanen** Reisjärveltä ja vanhemmat **Anneli** (o.s. **Liikanen**) ja **Matti Kinnarinen** Liperistä

- 14.6.2008 **Markus Tupala** on valmistunut rakennusinsinööriksi Tampe-

reen yliopistosta ja veli **Jarno** sähköteknikoksi Hämeenlinnan ammattikoulusta. Samalla Markus palkittiin stipendillä. Markuksen ja Jarnon isä on **Kari Tupala**, jonka äiti on **Sirkka-Liisa Tupala o.s. Liikanen**. Mikkelin sukuhaara.

- **Toni Liikanen** on valmistunut 17.9.2008 valtiotieteiden kandidaatiksi Helsingin yliopistosta ja hänen puolisonsa **Kaisa Pastila** 3.7.2008 filosofian maisteriksi Jyväskylän yliopistosta. Tonin vanhemmat ovat **Tuula** ja **Harri Liikanen** ja Kaisan vanhemmat **Mirja** ja **Pekka Pastila**. Kangasniemen sukuhaara.

KUNNIAMERKKEJÄ

Olli Liikanen on Karjalan sotilassoittokunnan 80-vuotisjuhlassa saanut jo vuonna 2002 maanpuolustusmitalin kultaisella soljella. Julkaisemme tämän uutisen vasta nyt, kun emme ole tietoa asiasta aiemmin saaneet. Onnittelemme palkitsemisen johdosta.

YLENNYKSIÄ

Pudasjärven sukuhaaran vastuuhenkilö, Kokkolassa sukukokouksessa hallitukseen valittu, FM, opettaja **Olli Liikanen** on saanut ylennyksen korp-raaliksi 4.6.2008. Ylennystilaisuus oli arvoisessa paikassa Ritarihuoneella Helsingissä. Olli kuuluu sekä Kangasniemen että Pudasjärven sukuhaaraan. Onnittelemme ylennyksen johdosta.

KIITOKSET

Hei!

Oli suuri iloinen yllätys vastaanottaa sukuseuran onnittelukortti. Sydämelliset kiitokseni siitä.

Terveisin Leena L-A

Kerttu Liikanen 15.6.2008. Kuva Jouni Pekkanen

SUVUN VANHIN

Helmi Piipposen siirrettyä ajasta ikuisuuteen 20.8., tehtäväksi tuli selvittää, kuka on nyt suvun vanhin elossa oleva jäsen. Väestörekisteritietojen mukaan hän on vakuutusvirkaileja **Kerttu Kyllikki Liikanen**, o.s. **Vuorisalo** Helsingistä. Hän on syntynyt 17.6.1911 kotikaupungissaan ja hänelle kuuluu nyt tämä arvonimi SUVUN VANHIN. Hän kuuluu Ristiinan sukuhaaraan. Kertun puoliso oli ollut **Eino Liikanen**, joka kuoli 11.11.1980.

He erosivat jo 1950-luvulla. Kertulla on kolme lasta, viisi lastenlasta ja kaksi lastenlastenlasta.

Kerttu asuu vanhainkodissa, ja siellä hän on todella vaivautunut kaikista krempeistaan ja vaivoistaan. Hän ei halua olla huomion keskipisteenä enää, mutta tarkkaan hän pyrkii muistamaan, mikä päivä on menossa ja mitä tapahtuu ympärillä, vaikka lähimuisti on käynyt hyvin hataraksi ja muutenkin muisti sotkee pahasti asioita.

Omaiset käyvät lukemassa hänelle kirjoja, ja hän keskittyy aina sen aikaa kiitettävästi kuulemiinsa juttuihin. Kuuntelemme myös yhdessä äänikirjoja näkövammaisten kuuntelulaitteella, kertoo Kertun tytär **Kirsti Kalliosaalo**.

Toivotamme Kertulle antoisaa elämän ehtoota.

HLI

SYLLINEN LÖYTYI

Liikaslinkissä 1/2008 Kirjoitimme, että joku oli haastanut meidät Hyvä Joulunmieli-keräykseen. Pyysimme syyllistä ilmoittautuman ja hän teki sen. Haasteen oli esittänyt hankintapäällikkömme **Sirkka-Liisa Kuusisto**. Te, jotka ette vielä ole haasteeseen vastanneet, voitte varmasti tehdä sen vieläkin. Uusi keräys alkoi 21.11. ja päättyy 24.12.. Tuotolla on tarkoitus avustaa kotimaan vähävaraisia ja vaikeassa elämäntilanteessa olevia lapsiperheitä.

Osallistu puhelimitse: 0600-16555 (9,85 euroa + pvm) tai lahjoita tilille: Nordea 159630-202020.

Ykkösen Aamu-TV, Radio Suomi, Mannerheimin Lastensuojeluliitto ja Suomen Punainen Risti yhdessä Keskon kanssa järjestävät perinteisen Hyvä Joulunmieli-keräyksen kahdennentoista kerran.

HLI

Teksti ja kuvat Pirkko Liikanen 18.8.2008 (Kuvia lisää kotisivuilla kohdassa Vuoden Liikaset.)

VUODEN LIIKANEN 2008

- KUVATAITEILIJJA SIRKKA LAAKKONEN

Vuoden Liikanen **Sirkka Laakkonen** on erittäin aktiivinen kuvataiteilija. Kesällä 2008 hänen töitään oli nähtävänä viidellä paikkakunnalla, Hauhollla, Turussa, Helsingissä, Haminassa ja Tammisaaressa.

"MAALAUSTEN MAAILMA" Haminassa

Laakkosen yksityisnäyttelyssä Haminassa 22.7. - 9.8.2008 hänen työnsä olivat esillä Haminan kirjaston avarassa näyttelytilassa. Töitä oli kaikkiaan 27 ja lähes kaikki maalaukset olivat parilta viimeiseltä vuodelta.

Töistä hehkuvat keltaiset, valon, lempeyden, ilon ja myötätunnon värit. Sirkka Laakkonen kertoo, että **Jean Sibelius** mielsi aikoinaan värit ääninä: Esimerkiksi keltainen väri kuvasi d-duuria ja f-duuri voimakasta vihreää. Jos kuulisimme Sirkka Laakkosen maalausten sävelet, korkeimpana ja kauneimpana kohoasi töistä f-duuri -puhtaana ja kirkkaana. Lähes kaikista maalauksista kumpuavat nämä sävelet (*Keltainen hetki, Päärinämehua, Karva chauth, Olen poissa vain hetken, Honey, honey, Chauth, Naisen tuoksu, Keltahelokki, Etsi minut Emma, Mirjamin kukka* jne). Kysymys on voimakkaista tunteista. Ehkä eletyn ja tämän hetken elämän kokemukset virtaavat nykyhetkessä, keltaisina väreinä - f-duurina. Elämä on kaunis.

Teosten nimet rajaavat katsojan mielessä maalaukset johonkin muotoon. Maalauksen "*Vain hiljaisuus jää*" nimi ei yhdisty mihinkään katsojan mielessä. Sirkka Laakkonen kertoo

saaneensa aiheen tälle maalaukselle New Yorkin World Trade Centerin 11.9.2001 tapahtuneesta onnettomuudesta. Mitä jää jäljelle, kun kaikki ahdistus ja tuska ovat puhdistuneet ihmisten mielestä? Onko kaikki annettu anteeksi? Silmiemme eteen avautuu kuin usvasta valoisa näky.

"*Etsi minut Emma*" teoksessa pyyhkää pieni koira pensaikkoon, piiloonko Emmaa vai vain vapaudesta riehaantuneena koira juoksenteleä paikasta toiseen.

"*Chauth*" ja "*Karva Chauth*" teosten nimet yhdistävät katsojan mielen Intian perinteisiin ja riittimenoihin. Karva Chauth -juhlan paasto aloitetaan ani varhain, ennen auringonnousua. Siksi naiset nousevat ennen kello viittä syömään tukevan aamupalan. Paasto jatkuu siihen saakka, kunnes kuu nousee illalla taivaalle, eikä nainen saa lopettaa paastoa ennen kuin hän on nähnyt kuun omin silmin. Illan rituaalilimenoja varten nainen pirskontaa pyhää vettä ja santelipuun väriä uhrastiolle. Teoksessa "*Karva Chauth*" on pöydälle asetettu hedelmiä - koko taulu heijastaa iloa ja valoa keltaisen eri väreissä.

"*Clauth*" teoksessa katsoo alaston nainen teoksen oikeassa yläkulmassa olevaan pieneen, keltaiseen valoläikkään. Onko tulossa jotakin hyvänteistä, lupaavaa ja suotuisaa? Itse naisen hahmo loistaa voimakkaana keltaisesta oranssiin ja punaiseen.

Teosten ihmishahmot ovat lähes kasvottomia. Sirkka Laakkonen sanoo, että ihminen on vain ihminen. Kansallisuus ja erilaiset kulttuurit eivät muuta ihmistä. Kaikilla on samoja pelkoja ja suruja. Jokainen yhteiskunta ja yhteisö luovat erilaisia mahdollisuuksia ihmisille. Miksi sitten tämän hetken yhteiskunnassa on niin paljon pahoinvointia? Oma yrittäminen puuttuu. On pyrittävä tekemään sitä, mikä tuottaa iloa.

Eräs näyttelyn kävijä sanoi: "Sinä olet iloa tuottava taiteilija. Me muut olemme vain elämän taiteilijoita. Jo koulussa olisin halunnut ryhtyä taitelijaksi. Niin ei käynyt." Toinen katsoja katseli taulua "*Kaikki valmiina*" ja sanoi: "Onpa mehevän näköinen tuoli." Tähän Sirkka lisäsi: "Se kuvaa Haukilahden kodin tuolia."

TAUSTAA

Sirkka Laakkonen o.s. **Orasvuo** polveutuu Liikasten sukuseuran perinnehenkilön **Herman Liikasen** veljen **Kustaa Adolf Liikasen** tyttärestä **Matildasta** (s. 1860). Kustaa Adolf muutti Ristiinasta Jaalaan Liikasenmälle vuonna 1865. Perheeseen kuului silloin kaksi pientä lasta, muutaman vuoden ikäinen Matilda ja kuukauden vanha pikku

Herman. Perimätiedon mukaan Herman-vauva tuotiin uuteen kotiin Jaalaan turkin hihassa. Sirkka Laakkonen edustaa näin ollen Ristiinan Liikasten 12. sukupolvea (esi-isä Liikanen, Antti s. 8.8.1625 Ristiina).

Taiteilijana Sirkkan kokemukset palautuvat kauas Keniaan (1978 - 79), Singaporeen (1985 - 88) ja Yhdysvaltoihin (1988 - 1991). Koulutusta Sirkka hankki mm. näillä ulkomaanmatkoilla ja Suomessa Helsingin Akateemisessa Taiteilijaseurassa, Helsingin Taiteilijaseurassa, Pekingin keskusakatemiassa, Vapaa Taidekoulussa. Espoo Art ry:ssä hän on toiminut mm. hallituksen puheenjohtajana 2001 - 2004, sekä vuoden taiteilijana 2004 että yhdistyksen kunniajäsenenä. Hän on myös opettanut Espoo Art ry:n kursseilla.

Hän toimii jäsenenä Taidemaalariliitossa ja Espoon Kuvataiteilijat ry:ssä ja hallituksessa Espoo Art ry:ssä ja Suomen Akvarellitaiteen yhdistyksessä.

Sirkka Laakkonen (o.s. Orasvuo) on syntynyt Haminassa 1945. Hänen puolisonsa on varatuomari **Jorma Laakkonen** vuodesta 1966. Lapsia on kaksi: **Ari** ja **Tero** ja lapsenlapsia kolme. Pojat asuvat perheineen toinen Englannissa ja toinen Espoossa kuten Sirkka ja Jorma. Sirkka on koko ajan ollut erittäin aktiivinen taiteilija, jonka töitä on ollut useissa näyttelyissä

Suomessa hänen muutettuaan perheensä kanssa vuonna 1992 takaisin Suomeen. Sirkkan debyytti taiteilijana Suomessa tapahtui vuonna 1993. Hänen maalauksiaan on ollut nähtävänä sekä yksityis- että ryhmänäyttelyissä monilla paikkakunnilla (Helsinki, Elimäki, Espoo, Forssa, Hamina, Kauniainen, Kotka, Lohja, New York, Peking, Riihimäki, Singapore, Tammissaari, Tuusula, Vehkalahti, Vihti). Kesällä 2008 Sirkkan töitä on ollut nähtävänä Hauholla, Turussa, Helsingissä ja Haminassa. Teosten tekniikoina ovat akvarelli, akryyli, kiinalai-

nen tussi- ja vesivärimaalaus, pastelli, tempera, vahamaalaus, öljyväri ja kuvanveisto. Sirkkan maalauksia on ollut usein esillä Liikasten sukuseuran kokousten aikana, onhan hän aina suhtautunut hyvin myönteisesti sukuseuraan ja ollut aktiivisesti mukana sen toiminnassa. Sukuseuran jäsenillä on ollut usein mahdollisuus tutustua Sirkka Laakkosen maalauksiin sekä sukuseuran kokousten yhteydessä, että Liikaslinkissä ja sukuseuran kotisivuilla.

Sirkkan lapsuuden kodissa äiti Anneli Orasvuo Haminassa Taskalinnmäentiellä 2008

Sirkkan sisar, Pirkko Ohra-aho (o.s. Orasvuo) ja kesän 2008 iso kesäkurpitsa

Kuvassa vasemmalla on Sirkkan maalaama taulu äidistä ja isästä (**Anneli** s. 1921 ja **Olavi Orasvuo**), ylhäällä keskellä taas on maalaus **Anni Matildasta** (o.s. **Tulikoura**) (s. 1880) sylissä nuorimmainen **Anneli** (s. 1921) eli Sirkkan isoäiti ja äiti. Sirkkan äiti **Anneli Orasvuo** 87 v. on Liikasten sukuseuran jäsen. Hän asuu yksin omakotitalossa ja käy kerran viikossa sairaalan päiväkterhossa. Annelin näkö on heikentynyt siinä määrin, ettei hän enää pysty katsomaan televisiota. Radion ohjelmista on ollut apua sitäkin enemmän. Omakotitalon seinustalla ja ympäristössä kasvaa loistavan värisiä kukkia, pensaita ym.

Sirkkan sisar **Pirkko Ohra-aho** (o.s. **Orasvuo**) kertoo lapsuudesta erään tapahtuman. ”Äiti lähti viemään pyykkiä ulos. Lapset jäivät sisälle. Sirkka nukkui, ja koska Pirkko ei tiennyt, miksi Sirkkan silmät olivat kiinni, niin

Pirkko alkoi sormillaan avata Sirkkan silmiä auki. Arvata saattaa, mitä siitä seurasi.”

”Kerran taas isä ja äiti, eli Olavi ja Anneli Orasvuo olivat veneellä menossa Suursaareen. Matkan aikana syntyi kova myrsky. Siinä rajussa aallokossa, sateessa ja tuulessa aivot hävisivät ja vene joutui tuulen riepoteltavaksi. Vene lähti ajelehtimaan. Kun vanhempia ei kuulunut kotiin, luultiin jo, että he olivat menehtyneet myrskyssä. Tällöin alettiin jo sijoittaa lapsia sukulaisten koteihin. Merivartiosto oli löytänyt myöhemmin vanhempien veneen ajelehtimassa merellä. Vihdoin vanhemmat kaikkien riemuksi tuotiin kotiin.”

Sirkka kertoo Liikaslinkissä, että Liikasten esiäidit ovat olleet hänelle maalaamisen mallina. ”Aina joskus minulta kysytään, miksi olen alkanut maalata. Se, että yleensä olen ajatellut

sitä eräänä mahdollisuutena käyttää minulle annettu elinaika mielekkäästi, ja siten vielä ottaa asiat vakavasti, johtuu melkoisella varmuudella siitä, että monet Ristiinan Liikasten -suvun esiäideistä ovat tunteneet samoin ja minulle on kertynyt ripaus aikojen kuluessa sitä, mitä kutsutaan lahjakkuudeksi. Minä itse mielelläni sanoisin, että ainakin tässä tapauksessa on kysymys siitä, että olen perinyt maalarin silmät. Näen paljon mielenkiintoista ympärilläni. Maailma on täynnä upeita värejä ja muotoja.”

On aina ilo katsella Sirkka Laakkosen maalauksia. Ne herättävät katsojassa voimakasta myönteisyyttä ja levittävät ympärilleen valoisuutta, luonnon lämpöisyyttä ja keveyden tunnetta. Niitä katsellessa tulee hyvälle tuulelle. Mieli rauhoittuu ja lepää tyynenä maalausten valoissa ja varjoissa.

MUINAISMUISTOJA VANHOILTA HYVILTÄ AJOILTA

Bertta Nyman asuu Reisjärvellä ja ”matkamittarissa” on jo 87 vuotta. Hänen isänsä oli **Kalle Puurula** ja äiti **Anna**, o.s. **Liikanen** Mikkelin Harjumaasta. Hän on kirjoitellut paperille muistikuvia lapsuudesta ja julkaisemme niitä nyt kaikkien iloksi ja tiedoksi. Hän ei saanut lapsena kouluja käydä. On ihanaa, että nyt kaikki on toisin, iloitsee Bertta ja toivottaa kaikille onnea ja Korkeimman siunausta.

Puutarhamme

Serkkuni **Otto Liikanen** nuorempi oli kerhoneuvoja. Hänen ansiostaan kotimme Teeriharju sai puutarhan. Siellä olivat omenapuut ja marjapensaat ym. Sitä ei kylläkään enää ole.

Rippikoulu

Kotimme oli Teeriharjussa. Matkaa tuli Reisjärven pappilaan 15 km. Kävelin sen ja hyvin jaksoin. Paluumatkalla olin valmis menemään **Otto-enon** taloon Kumpulaan. Hän järjesti minulle polkupyörän ja sillä kyydillä kävin rippikoulun.

Puhelin

Me emme tiedäneet, mikä on puhelin, mutta isä **Kalle** keksi keinon. Hän lähti kirkonkylään asioille ja otti minut ja siskoni **Siirin** mukaan. Meidät jätettiin Kumpulaan, Otto-enon kotiin, missä oli jo puhelin. Ja sitten isä soitti. Olimme puhelimesta vuorotellen ja emäntä **Amanda** opasti. Sanokaa halloo ja niin opimme ja onpa sillä opilla tullut soitettua.

Joulumuisto

Kerran perhe ja nuorimmat lapset pääsivät Kumpulaan jouluksi. Lahjaksi äiti oli ommellut nenäliinoja. Sisareni Siirin ja minun seuraksi haettiin Harjun pappa (Johan Adam ”Ada” Puurula). Joulun meni hyvin kaikilta.

Metsätöitä

Arvi-serkku ajoi tukkeja. Metsä oli Metsähallituksen Kalajoen hoitopiirin

aluetta ja isä oli siellä työssä työnjohtajana ja metsänvartijana. **Arvi** etsi tukkien kaatajia, kun omat pojat olivat pieniä vielä.

Juna

Siihen aikaan Kokkolassa kävijät tulivat monesti Kannuksen Eskolasta pikkujunalla Teeriharjuun. **Kähkösen Aino** ja Kumpulan **Elina** tekivät matkan ja palasivat pikkujunalla. Eräissä juhlissa Otto-serkku esitti huumoria. Rautateitä, aina vain rautateitä, sanoi Kähkösen Aino Kumpulan Elinalle, kun he matkustivat hiekkajunalla Loppiperälle. (Kapean rautatien rakentaminen puun kuljetuksia varten alkoi 1921 ja sen pituus oli pisimmillään 68 km 1941. Siinä oli välillä yksi haara Lestijärvelle. Rata purettiin 1961. Toimittajan lisäys.)

Makeiset

Siihen aikaan oli aika vähän makeisia, mutta keino keksittiin. Kumpulan marjapensaista sai syödä. Mutta sitten lähdettiin järven taakse ja ette usko, kuinka hyvää on kuusen ja männyn pihka. Jos vieläkin saisin, kotia veisin.

Sukulaisista

En muista paljon sukulaisten vierailuista. Ehkä he viihtyivät paremmin isommissa tiloissa. Hiski-enon muistan. Hän oli soittaja ja menikin sitten Kanadaan, missä hänellä on jälkikasvu. Vaimo oli Maria Pokela Sievistä Halosten sukulaisia. Asariassen eli Askon, kuten häntä kutsuttiin, muistan

hienona miehenä, jota ihailimme. Sylvi-tätikin oli jonkun aikaa Reisjärvellä. He kai perheineen asuivat Romojen talossa. Isoäitihän avioitui leskeksi jäätyään Santeri Romon kanssa.

Häät

Arvi-serkun (Liikanen) ja Lahjan (o.s. Kähkönen) häät muistan (22.6.1928). Ne olivat kuin satua. Morsian oli lumoavan kaunis. Jostakin syystä saimme autokyydin Kähköselä. Tanssit olivat siellä. Näin ensimmäisen kerran tanssia. Se oli niin ihanaa, että vieläkin ihan puistattaa. Olin noin 7 v.

Isoäitini Ida Romon (ent. Liikanen, o.s. Albrecht) laulu

Lamma on mä Jeesuksen,
lakkaamatta iloitsen,
et’ on mulla paimen paras,
johdattaja jalo rakas.
Hän mua kutsuu äänellään
seuraamahan jälkiään.
Mennä tulla turvassa saan,
hän mua kaitsee sanallaan.
Laajoille vie lautumille,
raikkahille lähtehille
ja kun ilta pimenee,
lammastarhaan saattelee.
Miks’ en laulais riemuiten,
kun oon oma Jeesuksen.
Eläissäin hän hoidon antaa
ja kun kuolen, minut kantaa
helmassansa taivaaseen.
Annan hälle kiitoksen.

JUSSINKÄMPPI

Ensimmäinen Jussinkämpä salvettiin Kulmakkopalon rinteelle syksyllä 1953. Kämpä paloi tuntemattomaksi jääneiden kulkijoiden yöpymisen jälkeen. Uusi isompi Jussinkämpä rakennettiin yhteiskunnan toimin laaheammalle paikalle Asentoniemeen. Opettaja Pekka Mäkelä valokuvasi kelokämpän edessä 1960- luvun alussa kollegansa Heino Hokkasen poikineen. Valokuva on Eija ja Heino Hokkasen kokoelmasta.

Kuusamossa Karhunkierroksen varrella Kulmakkojärven rannalla on Jussinkämpä ja tietysti tulee heti mieleen kysymys, mistä nimi on syntynyt. Vastaus on meitä ilahduttava, sillä kämpä on ristitty **Liikasen Jussin** nimen mukaan ja hänen kunniakseen. **Heino Hokkanen**, joka oli 1950-luvulla opettajana Liikasenvaarassa, on kertonut kämpän historiasta Koillissanomille vuonna 2005 ja tässä ovat meille ehkä tärkeimmät osat siitä.

Heino Hokkanen tutustui **Väinö Kelan**. Ollessaan Kulmakkojärvellä ja istuessaan nuotiotulilla, oli tullut puheeksi, että olisi mukava, jos tämänkin erämaajärven rannalla olisi kämpä, jossa voisi kuivatella vaatteita, puraista eväitä ja levätä lämpimässä. Väinö sanoi kuusamolaisten Metsästys- ja Kalastusseuran miesten kysyneen aluemetsänhoitaja **Kaarlo Meriläiseltä**, että kärsiskös Kulmakkojärven rannalle tehdä kämpä. Metsänhoitaja Meriläinen oli sanonut, että mikäs siinä, kun vain löytyy tekijöitä.

Sitten syksyllä 1953 Heino sai kumppaniksi liikasenvaaralaisen, ei nyt kylän ihan vanhin, mutta ehkä kylän vanhimpia miehiä olevan Jussi Liika-

sen (s. 1883, k. 1962). Hänen kanssaan Heimo lähti lauantaina heti koulutuntien loputtua kohti Kulmakkojärveä etsimään sopivaa paikkaa kämpälle. He kulkivat Kiutakönkään puoleisesta päästä itäkoilliseen, ennen kuin löysivät mieleisen paikan. Ensimmäisellä reissulla he saivat aikaan nurkka- ja välikivet, joitten varaan he laskivat ensimmäiset hirret ja saivat nostettua kaksi hirsikertaa.

Seuraavana viikonvaihteena homma jatkui. Väinö Kela oli tullut kuusamolaisen kauppiaan kanssa jo ennen Jussia ja Heinoa paikalle. He kalastelivat, ja saivat nostettua yhden hirsikerran lisää. Tosin kävi sillä tavalla, että nämä hirret olivat haapaa. Kun seuraavalla kerralla Heino tuli Liikasenvaaran nuorten miesten kanssa Kulmakolle, he nostivat haapahirret pois ja korvasivat ne honkahirsillä. Ja hongista se kämpä sitten aina viikonvaihteet siellä urakoiden vähitellen valmistui.

Kamiinan Heino teki sadan litran vanteilla varustetusta peltitynnyristä ja kantoi sen reppuun sidottuna kämpälle. **Liikasen Ante** oli silloin kaverina, ja osan matkaa he saattoivat kulkea

jäätä pitkin. Kamiina lämmitti mukavasti kämpää. Sitten kevättalvella 1954 soi puhelin Tiermaksessa. Langan päässä oli aluemetsänhoitaja Meriläinen ja luurista kuului, että te ootta kuulemma tehny luvatta Kulmakolle kämpän. Heino sanoi, ettei ole luvatta tehty ja kertoi Väinö Kelan kertoman ja sanoi, että tarkistakaa Kelalta, kyllä asia tällä tavalla on.

Loppujen lopuksi kävi niin, että Heino maksoi Kelan Väinön kanssa puoleksi ne hongat Metsähallitukselle. Lasku ei ollut paljon, sillä eihän sellaiseen kolme metriä kanttiinsa olevaan pikkukämpään mahdottomasti puuta mene ja kelon hintakin oli silloin varsin kohtuullinen. Heinin muistikuvan mukaan nämä kannot oli käynyt laskemassa joku metsäteknikko, jolla oli vain toinen käsi.

Kämpä oli kovassa käytössä. Ensin piti vaihtaa savutorvi ja myöhemmin puhki palanut kamiina lujempaan. Sitten Heino muutti Kuusamosta ja sai myöhemmin kuulla, että kämpä oli palanut turistien käynnin jälkeen. Kämpä on siellä kuitenkin edelleen, sillä se rakennettiin uudelleen, mutta paikka vaihtui Asentoniemeen.

Jussinkämpstä on tehty laulukin, jossa oli monta säikeistöä, mutta Heino Hokkanen muisti niistä lehteen vain osan. Sävel on Inarinjärven laulusta ja sanat ovat Heino Hokkasen ja **Olli Sovan** värkkäämät. Kulmakon laulu kuuluu jotenkin näin:

Etäällä Kulmakolla
on maja pienoinen,
kas Jussinkämpä siellä
vertaansa vailla on.

On kurkihirsin honkainen
ja...

Ol' lakki lujast' päässä
tuoll' Jussi-pojalla,
ei välittänyt säästä,
kun lähti Kulmakoon.

Ei voineet estää myrskytkään,
kun pojat teki kämppäänsä
ja hongat raskaat kantoi
he seljät väärinä.

Siell' riehui Ante, Ransu
myös Olli, Heikitkin
ja Esko veikot, heikot
nuo Ville, Perttikin.

Siell' Huugon silmät pimeni,
ja kaikkein seljät kipeni.
Mutt' kaikkein lujimmalla
ol' poika etelän.

Heino Liikanen, joka koulupoikana osallistui kämpän tekoon, muisteli samassa lehdessä Jussinkämpälle menoa seuraavasti:

Meiltä on Kulmakolle matkaa reilut neljä kilometriä. Polkua pitkin asteltiin Oulankajoen rantaan, joka sulan aikaan ylitettiin kahlaten tai veneellä ja siitä sitten oijustettiin suoraan Iso-Sirkkalammesta lähtevän Uopajapuron suuhun. Sieltä noustiin Oulanganvaaran laelle ja käveltiin Kulmakojärven kuvetta ja laskeuduttiin alas Jussinkämpälle. Lumien aikaan matka tehtiin suksilla samoja seutuja hiihtäen.

HLI

Lähde: Koillissanomat 4.10.2005

KOKOONNUTTIIN KOKKOLASSA

Vuoden 2008 sukukokous oli 25. - 26.7. Kokkolassa, missä kokouspaikaksi oli valittu Hotelli Seurahuone. Tämä osoittautui oivaksi paikaksi tällaiseen tapahtumaan. Pitkämatalaiset tulivat jo perjantai-iltana ja seurustelu pääsi käyntiin kuulumisia vaihtaan. Yhdessäoluyrityksistä huolimatta väki jakaantui ainakin parille terassille, mutta molemmilla näytti hauskaa olevan. Asiaakin siellä kuultiin puhuttavan. Sää oli koko ajan paras mahdollinen eli kuten oli tilattu.

Tässä pöydässä Raimo Kuusisto, Kirsti Liikainen, Matti L, Mauri Puurula, Marja-Liisa P ja Sirkka-Liisa K

Lauantaina aloitettiin kabinetissa tulokahvit juoden ja seurustelua jatkaen. Oven suussa oli Liikastavaratalo ovet auki ja Sirkka-Liisa teki kauppaa hyvällä menestyksellä. Ajan kuluessa ikkunoita avattiin yhä enemmän, sillä tila alkoi täytyä ja tunnelma tiivistyä. Vieraskirjaan ilmestyi 43 nimeä eli edellisen vuoden lukemat lyötiin selvästi.

Ennen lounasta siirryttiin toiseen vaiheeseen eli jo perinteiseen tapaan surffailtiin kotisivuilla ja videotytkki näytti kaiken valkokankaalle.

Mukana oli nuoriakin. Tässä Maritta ja Petri Liikanen lapsineen Harri Liikasen kanssa..

Varsinainen sukukokous alkoi ruokailun jälkeen yllättävällä ohjelmanumerolla. Yhteyshenkilönä Kokkolassa toiminut kunniajäsenemme Mauri Puurula oli järjestänyt meille ohjelmaa. Soittoa ja laulua esittivät Eija ja Hannu Sarjan lapset Henna ja Teemu. Liikasia ovat hekin, sillä Eijan äiti Veera on Elina Puurulan, o.s. Liikanen tytär. Esityksen jälkeen päästiin varsinaiseen sukukokoukseen, joka vietiin läpi rutiinilla. Puheenjohtajana toimi Olli Liikanen Helsingistä ja sihteerinä Maarit Tillman Outokummusta eli sukututkimussaran kärkinimemme tällä hetkellä.

Pöytäkirja löytyy jäsensivuilta, joten eipä toisteta tässä kaikkea. Mainittakoon kuitenkin, että hallitukseen valittiin Sirkka-Liisa Kuusisto jatkamaan ja filosofian maisteri Olli Liikanen Heikki Liikasen tilalle. Päätöksen jälkeen Harri Liikanen esitti sukuseuran kiitokset Heikille siitä arvokkaasta työstä, jota hän on tehnyt sukuseuran hyväksi ja kiitoksen siitä, että hän jatkaa Längelmäen haaran vastuuhenkilönä. Kokouksessa julkistettiin myös

Vuoden Liikanen, joksi hallitus oli valinnut kuvataiteilija Sirkka Laakkosen. Sirkka sai kunniakirjan ja kukat 29.10., kun Harri ja Pirkko Liikanen kävivät ne hänelle ojentamassa Sirkan kotona.

Kokouksen päätyttyä siirryttiin oheisohjelmavaiheeseen eli lähdettiin Wanhon Kallen kävelykierrokselle. Vanhoja kun jo ollaan ainakin osittain, kierros jäi pieneksi osaksi koko kierrosta eli keskityttiin lähelle vanhaan kaupunkiin. No jäipähän vielä katsottavaa seuraavaankin kertaan. Oppaana toimi alan ammattilainen Kirsti Rannanpää suvun ulkopuolelta.

Kierroksen jälkeen paikalla olleet kokoontuivat vanhan raatihuoneen portaille kuvaan. Kameroiden räpsytelyn jälkeen hajaannuttiin jälleen, jotta voimme sitten taas kokoontua. Seuraava kerta on jälleen rannikolla, mutta nyt vain paljon etelämpänä Kotkassa. Tavataan siellä.

HLI

Puheenjohtajana Olli L ja sihteerinä Maarit Tillman

Lisää kuvia seuraavalla sivulla.

Yleisnäkyä sukukokoussalista

Vanhan Kallen kierroksen jälkeen Raatihuoneen rappusilla.

HALLITUS JÄRJESTÄYTYI

Hallitus järjestäytyi sukokokouksen jälkeen Kokkolassa eli tehtävät jaettiin jäsenten kesken. Samalla valittiin muut toimihenkilöt. Ilahduttavaa oli todeta, että aktiivitoimijoiden piiri laajeni jälleen. Kun

seuran alkuvuosina toimijoita oli kuusi hallituksen jäsentä ja tilintarkastajat, nyt tuo puoli tusinaa on kasvanut jo viiteentoista, kun lukuun sisällytetään myös paikalliset yhteyshenkilöt hallituksen ulko-

puolelta. Tehtäväjakoon ei tullut oleellisia muutoksia. Sukuseuran yhteystiedot ilmenevät takasivulta.

HLI

HALLITUS KOKOONTUI RIIHIMÄELLÄ

Hallitus kokoontui vahvistettuna ulkopuolisilla toimihenkilöillä Riihimäellä 8.11. klo 11 pohtimaan, missä mennään, kun vuosi on jo loppuillaan. Aluksi kuitenkin katsoimme, kuinka ammattimies Jaakko tekee lasia taitavasti. Seuraavaksi onnittelimme **Heikkiä**, kun hän pyöreitä vuosia täyttäneenä tuli paikalle. Ennen kokousta kävimme vielä lounaalla, jonka **Jaakko ja Toini** tarjosivat Leh-

mushovissa. Sitten päästiin varsinaisiin asioihin. Tärkeimpänä pykälänä oli sukututkimusohjelman vaihto toiseen. Syynä tähän oli se, että käyttämäämme Genusta ei enää kehitetä ja se ei toimi uudessa Windows Vista- käyttöjärjestelmässä. Toinen syy on mm se, että Genuksessa kuvien syöttäminen on hankalaa, kun se ei hyväksy nykyisiä jpg- kuvatiedostoja. Päätimme hankkia Sukujutut- nimisen

ohjelman sukuhaarojen vastuuhenkilöille, jotka syöttävät tietoja. Kokous päättyi 15.20, minkä jälkeen vielä otettiin kuvia ja tehtiin ostoksia. Jäsensihteeristä **Riitta Tanner-Tuomisesta** jäi tuore kuva ottamatta, kun hän oli kameran takana ja rahastonhoitaja ja Kangasniemen sukuhaaran vastuuhenkilö **Matti Liikanen** ehti lähteä ennen kuvausta.

HLI

Pirkko ja Harri L kävivät 29.10. luovuttamassa kunniakirjan Vuoden Liikastele Sirkka Laakko-selle hänen kotonaan

Pyöreitä vuosia täyttäneitä Heikki Liikasta, 70, onnitteltiin hallituksen kokouksen yhteydessä.

Hallituksen ulkopuoliset sukuhaarojensa vastuuhenkilöt Pirkko Liikanen (Ri) ja Heikki Liikanen (Lä)

Sukuseuran hallitus 8.11. otetussa kuvassa Riihimäellä JL-Lasi Oy:n tehtaalla.

Vasemmalta oikealle Harri Liikainen, Maarit Tillman, Sirkka-Liisa Kuusisto, Jaakko Liikainen, Olli Liikainen ja Esko Liikainen.

SUKUSEUROJEN KESKUSLIITON SYYSKOKOUS

Sukuseurojen Keskusliiton syyskokous pidettiin Vantaalla Kuulutko sukuuni- tapahtuman yhteydessä 11.10.. Edustin kokouksessa sukuseuraamme. Kokous sujui nopeasti, kun esillä ei ollut mitään vaikeita asioita.

Liiton puheenjohtajaksi valittiin insinööri, kassanjohtaja **Juha-Veikko Kurki** Espoosta. Kurki on ollut keskusliiton puheenjohtajana vuodesta 2003 lähtien. Uusiksi hallituksen jäseniksi kolmivuotiskaudeksi 2009-2011 erovuoroisten tilalle valittiin **Kristiina Backberg** Backbergin sukuseurasta ja **Iiris Vuorenmaa** Nils Gustav Malmbergin sukuseurasta. Minut valittiin varatilintarkastajaksi, joten vastuu painaa nyt.

Keskusliiton hallituksen varapuheenjohtaja **Juha Salmenkaita** sai liiton kultaisen ansiomitalin sukuseuratoiminnan hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä. Salmenkaita on toiminut keskusliiton hallituksessa kuusi vuotta ja varapuheenjohtajana hän on ollut vuodesta 2003 lähtien.

Keskusliitto palkitsi sukuseuroja aktiivisuudesta ja parhaista kotisivuista. Aktiivisuudessa mitattiin sukuseuran omaa toimintaa sekä osallistumista keskusliiton ja muihin seuran ulkopuolisiin toimintoihin. Tähän kisaan emme ilmoittautuneet, mutta täytin pyynnöstä lomakkeen, josta kävi toimintamme ilmi SSK:n tutkimus- ja kehittämiskäyttöön.

Kotisivukilpailussa arvioitiin sivujen toimivuutta, luettavuutta ja visuaalisuutta. Sukuseuramme oli mukana tässä kamppailussa, sillä voitto ei ole pääasia, vaan rehti kilpailu.

Aktiivisimmaksi sukuseuraksi valittiin Nyyssösten sukuseura ry. Kotisivukilpailussa emme menestyneet, mutta onnittelemme palkittuja, jotka olivat:

1. Tilkasten-Värrien sukuseura ry, 2. Furtenbachin sukuseura, 3.(jaettu) Suihkosten sukuseura ja Kykkästen sukuseura. Kunniamaininnan sai Väänästen sukuseura.

Pitäpä käydä katsoa sivuja ja ottaa oppia.

HLI

MUSEOVIRASTO TULISTUI

Niinpä niin. Helsingin Sanomat kirjoitti 14.9. otsikolla ”Museovirasto tulistui Porvoon kirkon korjaustöistä”. Otsikko oli niin tulinen, että juttu piti lukea ja kas kummaa, tekstistä löytyi tuttu nimi **Tommi Lindh**. Hän on nimittäin suunnitellut vaakunamme ja

standaarimme ja kuuluu Ristiinan sukuhaaraan.

Seurakuntayhtymän rakennushanke palkittiin vuosittaisella Puupalkinnolla. Museoviraston intendenttinä toimivan Tommin mielestä projektin johtamisessa oli kuitenkin puutteita, jotka vaikeuttivat kirkon suojelua. Päätöksiä

tekemässä oli niin paljon eri tahojen edustajia, että viraston oli vaikea saada näkökulmaansa ymmärretyksi. Liikaslinkki ei eta asiaan kantaa, mutta toivoo, että sopu säilyy.

HLI

Jenni 2008

KUMMITYTÖN KUULUMISIA

Syksy on yli puolenvälin, ja vuoden lopun lähestyminen tuo mukanaan monia asioita, niin tuttuja kuin hieman uudempiakin. Itselleni se merkitsee tänä vuonna koulun päättymistä, saan nimittäin kurssini käytyä joulun mennessä. Keväälle jää vain opinnäytetyön kirjoittaminen, ja tarkoitukseni on valmistua ensi kevään puolivälissä.

Syysmyrskyn puhaltaessa ulkona on kuitenkin hyvä palata viimeisen vuoden tapahtumiin.

Viime syksyn olin työharjoittelussa valtiovarainministeriön henkilöstöosastolla. Se toimii Valtion työmarkkinalaitoksena, eli edustaa valtiotyönantajaa työmarkkinaneuvotteluissa ja vastaa valtion työnantajapolitiikasta. Harjoitteluni osui juuri oikeaan aikaan, sillä syksyllä 2007 neuvoteltiin uudesta virka- ja työehtosopimuksesta, ja pääsin seuraamaan neuvottelujen aikaisia tapahtumia suoraan paikan päällä. Muutenkin nautin harjoittelustani: työyhteisö oli mukava ja kannustava sekä työtehtävät osastopäällikön sihteerin apuna mielenkiintoisia ja monipuolisia. Sain harjoittelussa myös ystäviä, joiden kanssa olen edelleen yhteydessä.

Keväällä harjoittelun jälkeen oli vaikea palata oman koulun penkille, kun olin ollut vuoden poissa – ensin puoli vuotta opiskelijavaihdossa ja sitten työharjoittelussa. Pikkuhiljaa opiskelurytmiin kuitenkin tottui, ja raporttien

ja esitelmien tekeminen alkoi sujua kuin ennenkin.

Koulussa vietetyn kevään jälkeen olikin hyvä päästä taas töihin kesän alkaessa. Olin kesätöissä Suomen Pankissa rahoitusmarkkina- ja tilastoosastolla osastosihteerien lomasijaisena. Työni oli mielenkiintoista, ja kesän aikana olin mukana useissa osastomme tapahtumissa, ja toisen osastosihteerin kanssa järjestimme myös kaksi elokuussa pidettyä kansainvälistä pankkialan seminaaria. Ja vastauksena uteliaiden mielessä pyörivään kysymykseen: kyllä, tapasin myös pääjohtaja **Erkki Liihasen**, kun hän tuli käytävällä minua ja yhtä osastomme sihteeristä vastaan. Niihin aikoihin eläkkeelle jäävä Synne tunsikin, ja esitteli minutkin hänelle. Kuullessaan nimeni Erkin ensimmäinen kysymys oli: "Mistä olet noin hienon sukunimen saanut?"

Työni Suomen Pankissa poiki minulle töitä myös syksyksi, sillä syyskuussa aloitin Rahoitustarkastuksen markkinavalvontaosastolla toisena osastosihteerinä. Rahoitustarkastus on hallinnollisesti osa Suomen Pankkia, mutta päätöksenteossaan se on itsenäinen. Töitä teen koulun ohella, joten olen puolet viikosta töissä ja puolet koulussa. Jälleen tuntuu, että olen töissä juuri siellä missä tapahtuu, sillä tämänhetkiset maailmantalouden tapahtumat ovat lisänneet suuresti myös Rahoitustarkastuksen työmäärää.

Töiden ja koulun ohella olen onneksi ehtinyt nauttia myös vapaa-ajasta. Keväällä kävin Englannissa asuvan ystäväni luona. Hän muutti viime talvena Thamesin suuaukossa sijaitsevaan Leigh-on-Sea-nimiseen pikkukaupunkiin, josta pääsee kätevästi töihin Lontooseen. Leigh'ssä pystyi totisesti aistimaan englantilaista pikkukaupunkitunnelmaa pikkuputiikkeineen ja fish and chips -kojuineen. Ja kuitenkin alle tunnin matkan päässä oli suuri Lontoo.

Kesän vapaahetket kuluivat kotimaassa lähinnä mökkeilyn merkeissä, ja pisin matkani oli elokuussa kolmen ystäväni kanssa tehty retki Kuopioon, yhden ystävästäni kotiseudulle. Matkaa oli suunniteltu jo pitkään, ja vihdoinkin saimme sen toteutettua. Isompien matkojen puuttuessa olikin hyvä tutustua omaan kotikaupunkiini Helsinkiin, kun yksi työkaverini järjesti ystävilleen Turistina Helsingissä -päivän. Päivän aikana kiersimme Helsingin nähtävyyksiä isolla porukalla työkaverini toimiessa matkaoppaana. Samalla huomasin, miten vähän loppujen lopuksi tietää omasta kotikaupungistaan ja sen nähtävyyksistä.

Siinä tapahtumia viimeisen vuoden ajalta. Ulkona on edelleen harmaata ja sateista, joten taidan vain nauttia kodin lämmöstä ja keittää kupin teetä.

Jenni

ERKKI LIIKASESTA SUOMEN PUNAISEN RISTIN PUHEENJOHTAJA

Suomen Punaisen Ristin yleiskokous on valinnut Suomen Pankin pääjohtaja **Erkki Liikasen** järjestön uudeksi puheenjohtajaksi. Liikanen voitti paikallis-osastojen äänestyksessä **Alpo Tanskasen** äänin 349 - 78. Uusi puheenjohtaja toimii tehtävässään seuraavan yleiskokouskauden eli kolme vuotta. Kolme edellistä kautta järjestöä johtanut ministeri **Kalevi Kivistö** ei asettunut ehdolle.

Erkki Liikanen (s.1950) on johtanut Suomen Pankkia vuodesta 2004. Aiemmin hän on toiminut muun muassa EU-komissaarina, Suomen Brysselin suurlähettiläänä sekä valtiovarainministerinä.

Oulussa 7.–8.6. järjestetty yleiskokous on Suomen Punaisen Ristin korkein päättävä elin. Kokoukseen osallistui noin tuhat Punaisen Ristin jäsentä. Kolmen vuoden välein järjestettävässä kokouksessa jäsenet päättävät järjestön toiminnan painopisteet seuraavaksi kolmeksi vuodeksi ja valitsevat uuden hallituksen ja valtuuston.

Järjestön hallitus valvoo yleiskokouksen, neuvoston ja hallituksen päätösten täytäntönpäytäntöä sekä kehittää järjestön toimintaa ja valmistelee yleiskokoukselle ja neuvostolle tulevat asiat. Valtuusto valvoo toimintaa, taloutta ja hallintoa.

Sukuseura onnittelee valinnan johdosta ja toivottaa menestystä arvostetun järjestön johdossa.

ERKKI VETI SALIN TÄPÖTÄYTEEN

Finlandia- talossa oli 30.10. Maanpuolustuskurssiyhdistyksen kokous, jossa **Erkki Liikanen** puhui aiheesta ”*Talouden myllerrykset ja Suomi*”. Helsinki-Sali oli ihan täynnä ja ulkopuolellakin oli kymmeniä ihmisiä. Olin mukana kokouksessa, mutta Erkkiä en tavannut henkilökohtaisesti. Oli hänel-

lä sen verran vientiä, ettei kannattanut väliin sulloa. Tilaisuus ylitti TV:n uutiskynnyksen, ja Erkki ei säästynyt tietenkään haastattelulta.

Maanpuolustuskurssiyhdistys on valtakunnallisen maanpuolustuskurssin käyneiden yhdistys. Jäsenet ovat henkilöitä, jotka edustavat eri toimialoja

ja joilla on kurssiaikana ollut vaikuttava asema suomalaisessa yhteiskunnassa. Otetaan yksi esimerkki: Yksi kurssitovereistani on nyt suurlähettiläänä Kiinassa.

HLI

Esityksen jälkeen Erkki vastasi pöydän takana puheenjohtajan ja sihteerin välissä kiperiin kysymyksiin. Sisäpiiritietoja ei herunut. Kännykkäkuva.

JONI PUURULA TANSKAAN

Olemme seuranneet *Joni Puurulan* menestystä jääkiekkomaailmassa, sillä onhan hän Liikasia. Keväällä hän oli maalin suulla Jokereissa ja nyt viimeksi Kalajoen Junkkareissa valmentajana ja maalivahtina Suomi-sarjassa. Iloisen perhetapahtuman jälkeen katseet saattoi suunnata muualle, ja viimeisten uutisten mukaan hänet on valittu maalivahdiksi Tanskan pääsarjaan Jyllannin niemimaalle Aalborgiin (AaB Ishockey). Lehtiuutisten mukaan odotukset ovat siellä kovat, sillä Jonia pidetään taitavana lajissaan ja edellinen maalivahti, suomalainen hänkin, ehti pelata vain kuusi ottelua ennen potkuja. Aalborg on Tanskan neljänneksi suurin kaupunki ja sinne Jonin isän kertoman mukaan muuttaa koko perhe. Toivotamme Jonille perheineen antoisaa matkaa. Jäämme seuraamaan AaB:n menestystä.

HLI

SUUNNISTAJA MARJO

Suunnistustuloksista pisti kesällä silmään nimi *Marjo Liikanen*. Kävi ilmi, että hän oli kevään ylioppilaita huippu-arvosanoin. Eräässä uutisessa kerrottiin, että Marjo hallitsi nuorten MM-katsauksia. Sukuseuran esimiehenä ja lehden tekijänä uteliaisuus heräsi ja kysymys, "Kuka on tämä Marjo?", sai nopeasti vastauksen. Julkaisemme tässä Marjon kirjeen, joka sisältää myös surullista asiaa. Kirje paljastaa, miksi

nimi häipyi tuloksista myöhemmin kesällä. Nyt toivotamme hänelle täydellistä paranemista ja onnea ja menestystä tulevissa kitoiksissa opiskelun ja suunnistuksen parissa.

HLI

"Hei!

Yllättävältä taholta tuli yhteydenotto mutta toki kerron mielelläni itsestäni! Olen siis Marjo Liikanen, Harri ja Tarja Liikasen tytär. Minulla on isosisko Maaret, 22 ja pikkuveli Henri, 15. Olen nyt 19 vuotta ja viime kevään ylioppilas. Olen syntynyt ja asunut Kotkassa aina, kunnes lukion ensimmäisen vuoden lopulla vaihdoin Mäkelänrinteen urheilulukioon ja muutin Helsinkiin. Nyt asun Espoossa Otaniemessä, missä myös opiskelen Teknillisessä Korkeakoulussa bioinformaatioteknologiaa.

Suunnistuksen aloitin n.12-vuotiaana, kun tuttavaperhe otti mukaan kuntorasteille. Se osoittautuikin hauskaksi harrastukseksi ja tässä sitä ollaan. Kun huomasin, että kisoissa pärjää paremmin, kun jaksaa juosta, aloin käymään lenkillä ja kisoissa alkoikin tulla menestystä. Aluksi edustin samaa pientä seuraa kuin kyseinen tuttavaperhe eli Etelä-Kymen Suunnistajia, kunnes reilu kaksi vuotta sitten vaihdoin Vehkalahden Veikkoihin viestien ja valmennuksen vuoksi. Ensimmäisen SM-italini sain 15-vuotiaana. Nyt niitä on kertynyt kymmenkunta, mukana 2 mestaruutta. Maajoukkuepaidassa debytoin viime keväänä Pohjoismaiden mestaruuskisoissa Tanskassa, parhaana sijoituksena 5. (alle 20-vuotiaat tytöt). Nuorten MM-kisoissa Australiassa olin myös mukana. Siellä parhaana sijana oli pitkän matkan 19. sija ja viestin 4. Tänä kesänä olin mukana nuorten MM-kisoissa Göteborgissa heinäkuussa, mutta valitettavasti kisani siellä katkesivat jyrkenteeltä putoamiseen ja polvilumpion murtumiseen. Polvi jouduttiin leikkaamaan, ja vasta nyt neljän kuukauden tauon ja kuntoutuksen jälkeen olen taas pystynyt pikkuhiljaa aloittamaan juoksemista. No mutta vastoin käymiset kai vain vahvistavat ja tavoitteet ovatkin korkealla ensi kesässä. Ikäni puolesta saan juosta vielä nuorissa ja edessä ovat PM-kisat Suomessa ja MM-kisat Italiassa. Suunnistustarinani ei ole mikään perinteinen, koska aloitin sen melko

myöhään (Lähes kaikki suunnistajat aloittavat oravapoluilla 5-vuotiaana.), perheeni ei harrastanut sitä ennen enkä ole myöskään harrastanut muuta urheilua ennen sitä.

Viulua soittelin reilu kymmenen vuotta, mutta lopetin ajanpuutteen vuoksi muutama vuosi sitten. Suunnistus kiehtoo minua sen monipuolisuuden ja yllätyksellisyyden vuoksi. Aina ei kovimmassa kunnossa olevat pärjääkään, ja toisaalta "nautinto" metsässä kasvaa, mitä nopeammin pystyy juoksemaan ja suunnistamaan. Tuntuu pahalta, mutta toisaalta hienolta piiskata itseään ääri rajoille. Onnistumisen elämyksiä saa joka kerta. Suunnistus myös pitää nöyränä. Kukaan ei ole täydellinen, kuten itsekin olen saanut tällä kaudella toisinaan karvaasti kokea. Pettymyksen jälkeen odottavat kuitenkin uudet haasteet aina!

Marjo"

MARATONUUTISIA

Tukholman maratonille osallistui Liikasia jälleen. Toinen oli vanha konkari Helsingistä, pääjohtaja *Erkki Liikanen*, joka osallistui nyt kisaan neljännen kerran ja toinen, yrittäjä, lasinpuhaltaja *Jaakko Liikanen* Riihimäeltä. Jaakko voitti Erkin, sillä hän oli 3023:s ja Erkki 9795:s. Ajat olivat 3.50.57 ja 5.20.11. Sijoitukset olivat hyvät, sillä osallistujia oli 14680 kpl. Onnittelemme molempia hienon urakan johdosta.

Erkille kävi myöhemmin huonommin, sillä Budapestin maraton piti jättää väliin. Helsingin Sanomien mukaan hän matkusti Budapestiin, mutta finanssikriisi pakotti palaamaan työpaikalle. Kun lähtölaukaus pamahhti, Erkki istui lentokoneessa kohti kotimaata.

HLI

Positiivisuutta savolaesittään:

*Joka ihteessä luottaa,
se kykysä tuplooi!*

LISÄÄ NOBELISTEJA

Olemme keränneet nimilistaa Nobelin rauhanpalkinnon saajista 1988. Nyt tuohon listaan olemme saaneet kolmannen miehen.

Hän on *Erkki Aimonso*, joka palveli Golanilla 3.2.1983 - 26.4.1984. Erkki aloitti vartiojääkärinä ja yleni YK- tehtävissä vääpeliksi ja joukkueen varajohtajaksi YK:n suomalaisen valvontajoukon (YKSV19-21) 1. Jääkärikomppaniassa vartioasemalla 68 (Pos 68). Tuohon aikaan hän oli reservissä rakuuna, mutta on nyt ylennyt

menestyksekkään YK- palveluksen ansiosta alikersantiksi. YK- päivänä 24.10. jaettiin uunituoreita Nobel- rauhanpalkinnon muistomitaleja. Meidän listassa mainitut olivat saajien joukossa. On hyvä, että muistomitali saatiin tehdyksi ja muistuttamaan jo 20 vuotta vanhasta tapahtumasta.

HLI

MUUT LEHDET

Iltasanomat

Iltasanomat kirjoitti laulaja-muusikko *Erkki Liikasesta* 20.8.2008, että hän torjui päällekkarkaaajan Raamatun lausein. Tapahtuma oli sattunut viime helmikuussa Viking Amorellalla munantuottajien risteilyllä. Esiintymisen jälkeen Erkki oli istunut ravintolassa pöytään ja jutellut risteilylle osallistuneen tuottajan kanssa. Pöytään oli pian tullut toinenkin munantuottaja vahvasa humalassa ja heti nyrkit ojossa. Erkin keskustelukumppani oli ehtinyt sanoa hyökkääjälle, että ethän sinä Erkkiä lyö, kun tämä jo ojensi nyrkit iskuun. Erkki sai torjuttua lyönnin tarttumalla miestä molemmista käsis-

tä. Mies ei tästä rauhoittunut, vaan yritti kaataa Erkin lattialle. Mies rauhoittui, kun Erkki sanaili: ”Et sinä ystävä hyvä ole paljon evankeliumista oppinut. Meinasit viattoman verta vuodattaa. Jos sinä veli hyvä olet nyt rauhallisesti, Jumala armahdtaa, ja jos olet kunnolla, minäkin armahdan.” Taistelun tauottua Erkki joutui toteamaan kuitenkin, että takin hiha oli repeytynyt irti. Jälkeenpäin munantuottaja ei muistanut tapahtumasta mitään.

Tässä Vuoden Liikasen m/1999 ilmeitä kirpparilta löytyneen CD- kotelon kanssa. Kasetin omistaa Harri Liikasen.

Helsingin sanomat:

HS 4/8.08

Avioituvien parien nimivalinnat kirjavoituvat

► Miehen sukunimi vie silti yleensä voiton muista vaihtoehdoista

► Avioituvat parit valitsevat yhä valtaosassa tapauksista miehen sukunimen, vaikka sukunimivaihtokirjo onkin kasvanut.

”Asiasta neuvotellaan, ja se ei ole enää itsestäänselvyys, vaikka suuri osa valitsee perinteisimmän tavan. Ajatuksellisesti mikä tahansa on mahdollista”, sanoo perhetutkimuksen professori **Kimmo Jokinen** Jyväskylän yliopistosta.

Jokinen arvelee perhemuotojen ja -käytäntöjen moninaistumisen lisäävän sukunimen pohdintaa.

”Osittain vaikuttaa se, että toiset ja jopa kolmannet avioliitot, avoliitot ja avioerot ovat yleistyneet. Se pakottaa ihmiset miettimään nimeä”, Jokinen pohtii.

Vain noin puolitoista prosenttia viime vuonna vihityistä miehistä otti vaimon sukunimen käyttöönsä, selviää Väestötietokeskuksen väestötietojärjestelmästä. Sen sijaan 78 prosenttia avioituneista naisista otti miehensä sukunimen.

Pieni osa pareista anoo maistraatista naimisiinmenon yhteydessä kokonaan uutta yhteistä nimeä.

”Jonkin verran on sitä, että otetaan esimerkiksi joku suvun vanha nimi käyttöön.”

Pastori **Jukka Holopainen** on vihkinyt pareja jo 24 vuotta, keskimäärin 15 paria vuodessa. Tänä kesänä hän vihki Malmin seurakunnassa Helsingissä kymmenisen paria. Vihkiharjoituksiin tulevat parit ovat Holopaisen mukaan jo ehtineet päättää sukunimestä.

”Valtaosa sanoo, että me olemme vanhanaikaisia ja otamme miehen nimen. Tavat ovat tiukassa.”

Holopainen on työssään huomannut, että yhdistelmänimien suosio on naimisiinmentäessä vähentynyt. Sen sijaan oman nimen säilyttäminen avioon astuttaessa on nostanut 1990-luvulta asti tasaisesti suosiotaan.

ONNETTOMUUDESTA PELTOLAKSI

Mikkelin Anttolassa *Esko* ja *Liisa Liikasen* talossa juhlittiin kesällä, sillä tila oli ollut saman suvun hallussa 100 vuotta. Eskon isovanhemmat *Pekka* ja *Anna* ostivat tilan 100 vuotta sitten. Tuolloin tilan nimi oli Onnettomuus, mutta nimi vaihdettiin Peltolaksi. Pekan ja Annan pojista *Edvard* tuli seuraavaksi isännäksi ja *Tyyne* emännäksi. Tällä hetkellä tilaa isännöi Esko ja emännöi Liisa, joille toivotamme onnea ja menestystä perintötilalla.

HLL

Vasemmalla kuvassa juhlaväkeä Eskon ja Liisan lähisukulaisia päätalon edessä ja toisessa kuvassa iästä havaimollisesti kertova tuuliviiri. Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto.

LIIKANEN LAKIMIEHEKSI MIKKELIIN

Länsi-Savo esitteli näyttävästi jo perjantaina 22.2.2008 Mikkelin uuden kaupunginlakimiehen *Ari Liikasen*, joka oli valittu siihen 1.2.. Toimittajan pöydälle lehtileike on ilmestynyt vasta Liikaslinkin edellisen numeron jälkeen, joten uutisoidaan asia vasta nyt. Ari on Mikkelin sukuhaaraan kuuluva Liikanen, joka on syntynyt Anttolassa. Iältään hän nuori eli 38 vuotias. Ylioppilas hänestä tuli 1989 Mikkelin yhteiskoulusta. Oikeustieteen kandidaatin tutkinnon hän suoritti Turun yliopistossa 1998. Ennen tätä uutta työtä Ari on toiminut uuden Maavoimien Esikunnan sotilaslakimiehenä 1.1.-31.1.2008, Itäisen Maanpuolus-

tusalueen Esikunnan sotilaslakimiehenä 2001-2007, Mikkelin hiippakunnan lakimiesasessorina 2000-2001 ja Mikkelin käräjäoikeuden käräjätuomarin sijaisena 1998-1999. Ari on hoitanut sivutoimena hiippakunnan kurinpitoasiamiehenä 2001 alkaen.

Ari harrastaa jalkapalloa, kaukalopalloa ja ikämieskiekkoa sekä juniorijoukkueiden ohjaamista. Perheeseen kuuluvat aviovaimo, sairaanhoitaja *Kirsi Liikanen*, kolme lasta ja koira. He asuvat Rantakylässä ja uusi talo oli ainakin helmikuussa rakenteilla Orijärven puutaloalueelle.

Sukuseura toivottaa Arille onnea ja menestystä uudessa tehtävässä. HLL

Ari Länsi-Savon lehtikuvassa

TILA LOPPUI

Tällä kertaa Liikasiin liittyvää lehtimateriaalia oli niin runsaasti, että kaikki ei mahtunut mukaan. Yritin laittaa kuitenkin ajankohtaiset sivujen täyteen ja siirsinkin tuleviin numeropihin ajatonta materiaalia. Odottamaan jäivät mm Postia Turkmenistanista, Pappisgeenejä Liikasille, Hannun vaakunasta vielä, Pohjois-Suomen Liikasia, Riikka pipertää, Räsymatto-roope, Pyssymetällä jne. Toivottavasti jaksatte odottaa.

Harri

SAANA LIIKANEN MENESTYI HIENOSTI

Saana Iltalehden kuvassa

Kaikki eivät varmaan pidä Idols-kiisoista, mutta jos yksi kilpailijoista on Liikainen, kiinnostus herää väkisin. Kun **Saana Liikainen** esiintyi ensimmäisen kerran TV:ssä, päätoimittajan puhelin rupesi soimaan ja kysyttiin, että eikös tämä Saana ole jne. Todellakin kyseessä oli **Eero Liikasen** tytär Korpilahden sukuhaarasta. Eero oli hallituksessakin, mutta hän menehtyi vaikeaan sairauteen, kun Saana oli 12 vuotta vanha. Saanan isoisäkin, **Heikki Liikainen** oli hallituksessa aikoinaan ja hänet valittiin Vuoden Liikaseksi 1997. Saana on kertonut itsestään hyvin avoimesti mm Iltalehdessä. Sen mukaan hän on kirjoittanut ylioppilaaksi ja on opiskellut Helsingin Pop & Jazz Konservatoriossa. Hän on muuttanut pois kotoa ja asuu yhdessä **Kallen** kanssa. Kihlapäivä oli 3.8.2007 ja naimisiin on tarkoitus mennä. Haaveena on omakotitalo Pohjois-

Suomesta, Kallen kotiseudulta. Saana pitää lapsista, joita hän haluaa kolme. Saanan karsiuduttua jatkosta, lähetin hänelle sähköpostia, joka siälsi myös onnitelut:

Hei Saana!

Liikasten sukuseuran puolesta haluan onnitella sinua näiden ruusujen kera (kuva oli mukana) hienon Idols-kiisusuorituksen johdosta. Pääsit pitkälle, josta voit olla ylpeä ja me olemme ylpeitä, että Liikasiin kuuluu näin lahjakkaita musiikin ja laulun taitajia kuin sinä Saana olet. Tuomarit kehuivat sinua, mutta valitettavasti nyt tällä kertaa äänestäjien maku ei ollut sama. Harri Liikainen

LIIKASTEN SUKUHAARAT JA NIIDEN VASTUUHENKILÖT 8.11.2008-

Vastuissa on tapahtunut muutos siten, että Olli otti Harrilta vastuulleen Oulun ja Iin sukuhaarat. Kokonaisuus yhjteystie-toineen näkyy kotisivuillamme. Kysyä voit soittamalla vaikka sihteerille..

MERKKIPÄIVIÄ VUONNA 2009

75 v

23.7.	Hilkka Nikola , VIHANTI (Ri)	22.7.	Raimo Liikainen , MIKKELI (Ka)
12.8.	Kaija Tulokas , JAALA (Ri)	28.11.	Timo Liikainen , RIIHIMÄKI (Ku)
13.8.	Veikko Leppälä , REISJÄRVI (Ka)	17.12.	Liisa Strandman-Long , NORTH POTOMAC, USA (Ri)

70 v

26.2.	Eila Liikainen , VANTAA (Ko)	12.1.	Raija Pasanen , JYVÄSKYLÄ (Ka)
8.4.	Anneli Liikainen , KOTKA	30.3.	Jaakko Liikainen , RIIHIMÄKI (Ku)
19.4.	Mauri Puurula , KOKKOLA (Ka)	25.5.	Sirkka Nahkuri , MIKKELI (Ka)
8.7.	Laura Liikainen , KANGASNIEMI (Ka)	3.6.	Hannu Liikainen , KEMIJÄRVI (Ku)
8.11.	Aino Savela , REISJÄRVI (Ka)	22.9.	Raija Himanen , LEMI (Mi)
9.11.	Pekka Saarenmaa , KERAVA (Ri)	2.11.	Anja Savolainen , JUVA (Ka)
6.12.	Unto Puurula , REISJÄRVI (Ka)	19.11.	Sinikka Puurula , VANTAA (Ka)
30.12.	Seija Liikainen , JYVÄSKYLÄ (Ko)		

60 v

9.1.	Tauno Liikainen , KANGASNIEMI	21.4.	Jorma Liikainen , HAUKIPUDAS (Ku)
15.6.	Pekka Liikainen , LAPPEENRANTA (Ka)	28.5.	Erkki Aimonasalo , MIKKELI (Ri)
		13.12.	Arja Tuikka , YLI-LESTI (Ka)

Palautus osoitteeseen
Liikasten sukuseura ry
c/o Harri Liikanen
Rintinpolku 17
00940 HELSINKI

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) ja tiedottaja **Harri Liikanen**, Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI,
(09) 308 263, 040 502 5939, harri.liikanen@kolumbus.fi
Varapuheenjohtaja (= sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**, Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI,
(019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen@jl-lasi.fi
Sihteeri **Maarit Tillman**, Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU,
050 360 8892, maaritti@opaasi.fi
Hankkija **Sirkka-Liisa Kuusisto**, Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI,
050 584 0747, sirkkaliisa.kuusisto@netti.fi
Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA,
050 303 7121, esko.liikanen@surffi.fi
Tiedottajan apulainen **Olli Liikanen**, Metsäläntie 24 A 3, 00320 HELSINKI,
0400 724 664, olli.liikanen@edu.hel.fi

JÄSENSIHTTEERI HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA

Riitta Tanner-Tuominen, Kalliopohjantie 5 B 24, 04300 TUUSULA, 040 550 4576
riitta.tanner-tuominen@suomi24.fi

RAHASTONHOITAJA HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA

Matti Liikanen, Naavakatu 10, 15950 LAHTI, (03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi,
matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

SUKUSEURAN PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: *Esko Liikanen*, katso hallitus
HELSINKI (Pk- seutu): *Harri Liikanen*, katso hallitus
JUVA: *Annikki Liikanen*, Kuhalammentie 2 a 4, 51900 Juva, (015) 651 323
KANGASNIEMI: *Sirkka-Liisa Kuusisto*, katso hallitus
KUUSAMO: *Anne Kultanen*, Sarvivaarantie 191, 93999 Kuusamo, 040 552 3187, a.kultanen@luukku.com
PUDASJÄRVI: *Arto Liikanen*, Huhtotie 21, 93100 Pudasjärvi, arto.liikanen@fortum.com
REISJÄRVI: *Sirkka Leppälä*, Tuomikuja 3, 85900 Reisjärvi, (08) 776 135
LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: *Matti Liikanen*, katso RAHASTONHOITAJA

VUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)
Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994
1994 (Mi)
Annikki Liikanen, Juva
1995 (Ri)
Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k.2004
1996 (Ka)
Erkki Liikanen, Bryssel
1997 (Ko)
Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)
Hannes Savolainen, Kemijärvi
1999 (Jo)
Erkki Liikanen, Tammela
2000 (Ri)
Pirkko Liikanen, Espoo
2001 (Ka)
Matti Liikanen, Lahti
2002 (Ku)
Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)
Raimo Liikanen, Mikkeli
2004 (Mi)
Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)
2005 (Ka)
Harri Liikanen, Helsinki
2006 (Ri)
Pekka Saarenmaa, Kerava
2007 (Ka)
Sirkka-Liisa Kuusisto
2008 (Ri)
Sirkka Laakkonen, Espoo

KUMMITYTTÖ

Kummitytöksi nimitettiin 1990
lähes sukuseuran perustamispäivänä
syntynyt **Jenni Liikanen** Lahdesta

PERINNEHENKILÖ

Vapaustaistelija,
luutnantti **Herman Liikanen**

SUVUN VANHIN 21.8.2008-

Vanhin elossa oleva Liikanen on **Kerttu Liikanen o.s. Vuorisalo** Helsingistä.
Hän on syntynyt 17.6.1911 Helsingissä
ja kuuluu Ristiinan sukuhaaraan.

PANKKITILIN NUMERO

Sampo Pankki 800019-1978966

INTERNET- KOTISIVU

www.liikastensukuseura.fi